

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 730/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миленко Малешевић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за унутрашњу и спољну трговину „K&K ELECTRONICS“ д.о.о. у стечају из Београда, чији је заступник стечајни управник Радиша Шулић из ..., ради накнаде штете на име исплате неисплаћених зарада, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, на седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду, решењем П1 426/15 од 02.08.2019. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету по преиначеном тужбеном захтеву од 01.10.2014. године за исплату новчаног потраживања и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да су тужиоци тужбу ради поништаја решења о отказу уговора о раду поднели 09.12.2008. године, да би поднеском од 01.10.2014. године истакли тужбени захтев за накнаду штете на име неисплаћених зарада за период септембар 2008. године – март 2013. године. Затим, да је Привредни суд у Београду решењем Ст 26/2013 од 01.04.2013. године, отворио стечајни поступак над туженим, као стечајним дужником, па како су тужиоци после отварања стечајног поступка над туженим преиначили тужбу, да је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Привредни суд у Београду, због чега је на основу одредбе члана 222. став 1. тачка 5. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци решења.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 6948/2019, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да из списка предмета произлази да је Трећи основни суд у Београду донео решење којим се огласио стварно ненадлежним, а да није донео решење којим се дозвољава објективно преиначење тужбе, као и да се није могао огласити стварно ненадлежним и у односу на тужиоца АА, у односу на ког је поступак у прекиду. Затим, како се тужбом тражи

поништај решења о отказу и враћању на рад, а да је поступак за поништај решења о престанку радног односа отказом, покренут пре отварања стечаја над туженим, да је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан суд Трећи основни суд у Београду, на основу одредбе члана 22. став 3. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), који се у конкретнијој ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 2. овог закона, а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Тужба је поднета 09.12.2008. године. Апелациони суд у Београду, решењем Гж1 4141/11 од 13.03.2013. године, укинуо је пресуду Првог основног суда у Београду П1 4629/10 од 23.02.2011. године (којом су усвојен тужбени захтеви тужилаца и поништена решења о престанку радног односа отказом уговора о раду и обавезан тужени да врати тужиоце на рад) и предмет упутио истом суду на поновно суђење. Први основни суд у Београду, решењем П1 2063/13 од 07.06.2013. године, је прекинуо поступак у овој парници услед отварања стечаја над туженим и одлучио да ће се поступак наставити када стечајни управник или правни следбеник правног лица преузме поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине. Први основни суд у Београду, решењем П1 2063/2013 од 18.09.2013. године, је наставио поступак у овом предмету, прекинут решењем тог суда П1 2063/2013 од 07.06.2013. године. Тужиоци су поднеском од 10.07.2013. године обавестили Први основни суд у Београду да је стечајни управник ступио у посао вођења стечајног поступка и оспорио потраживања поверилаца и као доказ приложили обавештење о оспоравању потраживања од стране стечајног управника. Тужиоци су поднеском од 01.10.2014. године насловљеном као „поднесак пуномоћника тужиоца са уређењем тужбе и проширењем тужбе“ уредили тужбу тако што су предложили да се усвоје тужбени захтеви тужилаца и утврди да је основано потраживање тужилаца према туженом у стечају, са одређеним новчаним износима (све ближе одређено у самом поднеску).

Врховни касациони суд, решењем P1 1068/2014 од 26.11.2014. године, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду одлучио да је за поступање у овом предмету надлежан Трећи основни суд у Београду, по тужби ради поништаја решења о отказу уговора о раду и реинтеграције. На рочишту одржаном 13.03.2017. године пуномоћник тужилаца је обавестио суд да је тужилац АА преминуо и на истом је суд донео решење о прекиду поступка у односу на тужиоца АА услед смрти.

Одредбом члана 222. став 1. тачка 1. ЗПП је прописано, да, суд утврђује прекид поступка кад странка умре. Одредбом става 1. тачке 5. овог члана, да, суд утврђује прекид поступка кад наступе правне последице отварања поступка стечаја. Одредбом члана 224. став 2. ЗПП, да, за време трајања прекида поступка суд не може да предузима никакве радње у поступку. Ако је прекид наступио после закључења главне расправе, суд може на основу те расправе да донесе одлуку. Одредбом члана 225. став 1. ЗПП, да, поступак који је прекинут из разлога наведених у члану 222. тачка 1. до 5. овог закона, наставиће се кад наследник или старалац заоставштине, нови законски

заступник, стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине. Одредбом члана 226. став 1. ЗПП, да, против решења којим се утврђује (члан 222) или одређује (члан 223) прекид поступка дозвољена је посебна жалба.

Одредбом члана 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр.104/09, 99/11, 71/12-УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18), је прописано да, у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника.

Одредбама члана 90. Закона о стечају је прописано, под којим условима се парнични поступак наставља у којем је стечајни дужник тужени. Одредбама члана 91. овог закона, могућности суда у случају испуњености или неиспуњености услова из члана 90. овог закона (одбацивање предлога за наставак прекинутог поступка или одређивање наставка поступка и евентуално уступање предмета надлежном суду). Одредбом члана 92. овог закона, да, уколико у предлогу за наставак поступка тужилац не преиначи тужбу постављањем утврђујућег уместо обавезујућег тужбеног захтева, надлежни суд ће наставити поступак и одбацити тужбу као недозвољену.

Према томе, како је у односу на тужиоца АА прекинут поступак, то се Трећи основни суд у односу на истог није могао огласити ненадлежним пре него што се испуне услови из члана 225. став 1. ЗПП. Поред тога, Трећи основни суд у Београду уколико сматра да није стварно надлежан да поступка у односу на тужбени захтев у вези исплате новчаног потраживања зато што је тужени у стечају, требао је да донесе одлуку о преиначењу тужбе у том делу имајући у виду садржину тужбеног захтева и да оцени да ли има места доношењу одлуке о одвојеном расправљању и раздвајању поступка, на основу члана 221, 222. и 254. Судског пословника („Службени гласник РС“ бр.111/09 са изменама и допунама), у вези члана 398 ЗПП, па после тога да се огласи стварно ненадлежним у односу на тужбени захтев који се односи на новчано потраживање.

Дакле, за сада у овој фази поступка Трећи основни суд у Београду је и даље стварно надлежан за поступање у овом предмету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**